

LLIBERTAT

HISTÒRIA
L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

REDACCIÓ I
ADMINISTRACIÓ:
LAUREÀ MIRÓ, N.º 86
SURT EL 5 I 20
DE CADA MES

PREUS DE
SUBSCRIPCIÓ:
SEMESTRE 2'— Pts.
ANY . . . 4'—
NUMERO SOLT
15 CENTIMS

PERIÒDIC COMARCAL D'ESQUERRA REPUBLICANA

ANY I

HOSPITALET 5 DE NOVEMBRE 1930

NUM. 14

Ni llei ni ordre

Primo de Rivera va tenir una actitud postera que el va fer quedar relativament en bon lloc, i aquesta actitud va ésser el saber morir-se de vergonya a temps.

Els seus corifeus, tots els que el seguien, no han sabut o no han volgut arribar a la seva altura, i a hores d'ara, tenen la «sanç façon», de vegetar tranquil·lament. Aquesta postura, però, es comprensible: per un costat tenim un govern dictatorial, presidit per un altre general d'història no menys gloriosa (?), que la del «chulo jerezano» i que sap guardar a les mil meravelles les espalles d'aquesta fauna oportunista i xovinista.

Per altre costat, tenim aquest poble que ni és sobirà ni ho ha estat mai, i que té la covardia incomprendible de deixar-se atropellar un dia i un altre dia, un any i un altre any.

Les fuetades que reb damunt de les seves espalles dolorides de tota una història de fam i d'ignorància, encara no arriben ni instintivament a fer-lo sentir masclé i rebel.

Fins quan tolerarem aquest estat de coses? Qui sap...!

El Govern, donant-se compte de la seva força—que equival a dir de les seves baionetes—no permet gairebé parlar, ço és, el dir la veritat al poble i l'acusació a tots aquells homes d'història funesta que l'han des governat.

De la debilitat moral i material del nostre poble, de la nostra covardia, el govern n'ha fet la seva llei i la seva única raó d'existir.

Els processos, els empresonaments, les persecucions, cauen com pluja menuda damunt dels obrers dignes de la ploma, de tots aquests homes d'una sensibilitat a prova, pensant el dictador que així els esporuguirà a tots, els acovardirà a tots i podrà amagar totes les responsabilitats contretes per aquest règim d'equivocacions, de concupiscències, d'atropells a la llei, de negocis bruts, per escarnir una constitució jurada en uns moments difícils per la vida de la monarquia.

Ets sabem de memòria que paguem uns impostos que se'ns imposen d'una forma il·legal, sense la deguda aprovació de les Corts corresponents. Sabem també d'uns monopolis acaparadors, d'unes concessions vergonyoses, d'unes claudicacions indignants.

I fins quan?—repetim—. Fins quan tu vulguis, poble!... Fins que et donguis compte que el cuuro que s'adoba, són exactament tares de la teva peò, que t'arrenquen hàbilment, solapadament, aprofitant-se de dues faltes: de la ignorància i de la covardia. Fins que diguis com Víctor Hugo: «Sóc republicà i no tinc més rei que la meva voluntat»: ço és, fins que et sentis sobirà de tu mateix, fins que no vulguis fer d'animal d'anxeta, arrastrant pensament una carroça suant la gota mortal, donant una prova de l'extenuació i desesperació en què està posada la teva pàtria.

S. GIL I GIL

La normalitat avança a pas de gegant...

JA ho veieu, continua l'agressivitat del règim que ens volia portar la normalitat, contra tot quan significa un avenc per les nostres conviccions republicanes.

Detencions governatives, persecucions: expulsions, ha estat el remei emprat fins avui. Per quan hagin esgotat aquets procediments, ja ens tenen les mitralladores, bombes de mà: gasos llagrimògens.

I no obstant, homes dels nostres rengles — al menys s'ho diuen — continuen fent el joc de la monarquia.

Fora caretes...! Ja n'hi ha prou...! Amb nosaltres o contra nosaltres...!

Tots els homes d'esquerra que exerciu càrrecs de regidors, per dignitat, heu de deixar el vostre lloc en les corporacions municipals.

Esperem que no haurem de tornar a insistir, puix del contrari us tindrem de mirar com a traïdors de la causa del poble.

Senyors Josep Jordà, Josep Muntané, Josep Piera i Rafael Carbó, regidors republicans d'Hospitalet. ¿Trigareu gaire a presentar vostra dimissió?

Senyors regidors d'esquerra de tot el districte:

Vostre deure és renunciar al càrrec.

L'escandalós cas de l'escorxadador clandestí de collblanc

TARRAZON I BALANA EN LLIBERTAT. EL GRAN (?) CASTIC DE LA JUNTA PROVINCIAL DE SANITAT. ACTE DE PROTESTA CIUTADANA. LA INTERVENCIÓ ENERGICA (AQUESTA VEGADA SEMBLA QUE VA DE VERES) DE L'AJUNTAMENT

Una de les "vadelles" marca "Tarrazón-Balañá"

Han passat ja molts dies del descobriment de la matança de rucs en un escorxadador clandestí dels desapareixus Tarrazón i Balanyà. Aquests dos subjectes que tant de temps han traficant impunement amb la salut pública.

En els primers moments tothom creia que serien castigats, amb tot rigor i que reixes endins podrien meditar sobre el mal ocasionat pel seu afany de lucre, deixant de banda la vida dels ciutadans. La desillusió fou gran quan correngué la nova que havien estat posats en llibertat. Sembla que l'autoritat judicial no trobà prou matèria delictiva en el cas, per no poder-se comprovar que la carn de ruc que fou confiscada era destinada al consum públic, ja que els senyors Tarrazón i Balanyà, diuen que aquella carn era destinada a engreixar els porcs, argument que sembla que no hauria de convèncer als Tribunals, ja que la polidesa amb què estava preparada la carn indica al fi a què es destinava.

Per altra part, la Junta Provincial de Sanitat els ha imposat la penyora de 1.000 pessetes. ¿Es que amb mil pessetes es pot pagar el mal ocasionat? Si és així, aquells subjectes ja saben a què atendre's en cas de reincidència. Amb mil pessetes ho tenen tot arranjat...

La lleugeresa del càstig no ha convençut al poble, i per això uns ciutadans que havien estat testimonis d'algunes trafiques comeses en l'escorxadador clandestí, aixecaren la seva veu airada des de les columnes dels periòdics, denunciant casos presencials per ells i fent promesa solemne d'anar allí on convingui per fer prevaldre la justícia.

A Collblanc-Torrassa, nostra barriada més obrera, i la que té un més alt concepte de la ciutadania, s'organitzà tot seguit un grandió acte de protesta per l'atemptat de què havia estat objecte, i així, el d'umenge, dia 26 d'octubre proppasat, l'estatge de l'entitat «L'Univers» es vegé envaït per una multitud indignada, que amb la seva presència volia demostrar la seva protesta més airada contra aquells assassins del poble, que no obstant i el greu delictes comès, van tranquil·lament pel món gosant de la llibertat que no

Una altra de les vadelles amb cap de ruc

ha estat feta per ells. La gran sala d'actes de «L'Univers» es vegé impotent per acollir aquella gentada, que sumava vuitcentes o mil persones.

Va presidir l'acte el regidor senyor Argente en representació de l'Ajuntament. Obrí l'acte el senyor Llorenç Escudero, i tot seguit feren ús de l'aparlau els ciutadans Vicens Bachero, Vicens Bou, Fermí Barnés i Emili Estall, ratificant tot quant per escrit digueren les planes d'«El D'lvio» i «Solidaridad Obrera», donant detall de tot quant havien pogut esbrinar del que es feia en l'escorxadador clandestí, des del lloc on treballen,

que és al costat del mateix.

Una vegada més prometeren posar el seu esforç per tal que es faci justícia en aquest cas.

El senyor Escudero resumí els parlaments i féu constatar d'una manera clara i categòrica que es pot molt bé equiparar el delictes a un assassinat amb premeditació, nocturnitat i alevosia, perpetrat en la persona col·lectiva del poble.

Tots els oradors foren molt aplaudits i amb un ordre complet el públic desallotjà el local i des d'allí, en manifestació recorregueren alguns carrers portant en l'aire una pancarta amb la següent inscripció: «Pueblo! ¿Consentirás queden sin castigo los que se lucraban con tu salud? En la pancarta hi havien pintats dos grossos caps de ruc.

Donada per acabada la manifestació, una comissió presidida pel senyor Escudero es presentà a la Tinència d'Alcaldia, fent entrega al secretari de l'Ajuntament d'Hospitalet, de les conclusions aprovades en el miting, i que són:

Primera. Que dintre del termini de quarantavuit hores, a partir del dia 27 del corrent, es convoqui un Ple de l'Ajuntament, amb caràcter extraordinari.

Segona. Que l'Ajuntament instrueixi un expedient de depuració dels fets, perquè en el seu dia s'adjunti al sumari que pugui instruir l'autoritat competent.

Tercera. Que l'Ajuntament designi advocat i procurador per ésser part en causa del sumari que s'instrueix.

Quarta. Que en el successiu i per temps indefinit es privi de la venda i matança als de l'escorxadador clandestí.

Cinquena. Que es premiï el bon zel en pro de la salut pública, del funcionari Gaetà Amorós.

Sisena. Que es donin les gràcies oficialment als bons patricis que facilitaren els mitjans que l'asquerós tráfec s'igués descobert per a satisfacció dels mateixos i estímul dels altres ciutadans.

D'aquestes conclusions se'n donà compte en la sessió municipal que tingué lloc el propassat dia 30, i es prengueren els següents acords:

Primer. Instruir expedient de depuració dels fets, obrint a l'efecte una informació pública.

Segon. Prendre part en causa, facultant a l'Alcalde perquè anomeni a l'efecte advocat i procurador.

Tercer. Privar per mentre durin les actuacions, de la matança i venda en les para-